

Arrest

nr. 253 359 van 22 april 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 13 september 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 september 2019 tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad heeft geen rechtsmacht om kennis te nemen van de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Voor wat betreft de beslissing tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat, heeft verweerder vastgesteld dat de Duitse instanties op 1 juli 2019 hebben ingestemd met de terugname van verzoeker, op grond van artikel 18.1 (d) van de Dublin III-verordening nr. 604/2013. Verweerder is hierbij op grond van zeer uitgebreide vaststellingen tot het besluit gekomen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door

een overdracht aan Duitsland een reëel risico loopt op blootstelling aan omstandigheden die een inbreuk vormen op artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Op 16 september 2019 werd verzoeker overgedragen aan de Duitse autoriteiten, zo brengt verweerder in een brief van 8 maart 2021 ter kennis aan de Raad.

Ter terechtzitting werd hierop gewezen en werd de vraag gesteld of de verzoekende partij nog een belang heeft bij het beroep of de middelen. Hierbij werd nog specifiek de aandacht gevestigd op het feit dat de ontwikkelde middelen de door verweerder beoordeelde situatie in Duitsland niet ter discussie stellen doch louter technisch van aard zijn. Volgens de verzoekende partij ontbreekt een uitleg over een vrijwillige vertrektermijn of een gedwongen terugleiding, wordt het verschil niet uitgelegd tussen de punten 18.1(b) en 18.1(d) van de Dublin III-verordening en heeft zij geen verzoek om internationale bescherming ingediend in Duitsland.

Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Hiermee heeft zij zich niet gekweten van de op haar rustende verplichting om de twijfel omtrent haar actueel belang weg te nemen.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient daarom geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA